

Florio Tschek-Medje d. 11 mars

Egen min älskade Mary!

Tack för dina bref N. 15, 16, 17 och 18 hvilka jag fått nyligen. Som jag ser äro ni alla friska, hvilket jag ej kan säga om mig sjelf, men mig felas ändå ej annat än mask, som plågar mig aldeles förtvifladt, och i dag skalla jag taga kamala, måtte den befria mig från de fördömda odjuren.

Som du ser stå vi allt i Florio och slippa troligen ej ens till Konstantinopel, men jag börjar blifva likgiltig derföre, då jag nu vet att vi i slutet af denna ^{månad!} resa till Odessa. Den 20de börjar inskeppningen med 1^a gard.division, och vi ligga nu den närmast. Mätte vi endast få gå direkte till Pburg, och ej stanna på vägen för att vakta Österrikiska gränsen. Jag har redan börjat få en nog stark längtan hem till min egen snälla hustru, och mina små barn, om hvilka lilla mamma skrifver så värtaligt. Tacka henne hjertligt, för att hon gjorde mig den glädjen. Dessutom fick jag ännu ett bref och det ifrån Lisi Haartman, det var mycket snällt af henne, får du se henne så tacka henne, och säg att hennes framtidsplaner alls icke voro så tokiga. Min mage besvärar mig, så jag har svårt att skrifva, dessutom är här fullt med folk, både egna och främmande, och golfvet dansar förmligen under bordet. Efter en timme måste brefvet ändå vara färdigt, ty det skall följa med General Etter som res till Hfors.

Se på lilla Majsu, som kan sy så nått, det är ju riktiga ordnar hon skickar åt sin Pappa. Våra belöningar hafva nu kommit ut, och alla hafva fått sitt lystmäte. Jag fick Guldsabel, Anna 2 och svärd på min Stanislai, Sundman och Hausen dessutom guldsablar, Wilber hann ej så långt, han stannade vid Wladimir.

Alla här må bra, men börja redan se litet uttråkade ut, och längta hem. Folket håller sig friskt, endast en har typhus, ehuru våra grannar hafva många sjuka, men länge kan det ej fortgå på så sätt. I dag hafva vi vackert väder, för första gången på bra länge, ty här har blåst och regnat oupphörligt. En obehaglig dag hade jag ute på demarkationslinien der vi turvis göra vakt, vädret var förförligt, och en koja med två väggar enda skyddet. Under dagens lopp gjorde jag visit hos den turkiska vakten på andra sidan om bron, och fick återbesök af sex turkiska officerare. De voro hyggliga, välvilliga karlar, ej det ringaste ledsna på oss, utan endast på sina egna Generaler och på Engelsmännen, hvilka senare de ej nog kunna förbanna.

Käraste min Mary, den här gången får du ett bedröfligt bref, men jag hoppas att efter några dagar kunna skrifva ett bättre. Jag telegraferade i går till dig genom Armfelt för att du åtminstone skulle veta att jag lefde och var frisk. Snart får jag väl åter bref af dig, ty ditt senaste var dateradt den 3 feb. Mätte vi ej länge behöfva skrifva till hvarandra, det är min högsta önskan, ty annars kan man få ännu annat än mask. Se så, nu måste brefvet af, Adieu, egen älskade Mary, kyss barnen och helsa alla andra ifrån din Eugène